

Unghvár, januárius 2.
1864.

FELVIDÉK.

Második évi folyam
I. szám.

VEGYES TARTALMU HETILAP

az ungh- és zemplénmegyei gazdasági egyletek, az ungh-szerednyei borászati társulat,
és az unghmegyei takarékpénztár

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelen minden Szombaton
Előfizetési ára: Egy évre 6 for.
Fél „ 3 „
Hirdetések jutányosan közöltnék.

Felelős szerkesztő s kiadó tulajdonos
Bánóczy Ferencz.

Szerkesztő és kiadó hivatal, hová a kéziratok és
előfizetési pénzek küldendők, szobránczi utca
913
363 szám.

Az új évben.

Egy évet ismét elnyelt a mulandóság vég-
telen tengere . . . . .

Minő év volt ez? mit adott és mit vett el?
azt szükségtelen elemeznünk, hisz a csapást,
melyet hazánkra hozott, úgy is érzi minden
igaz hazafi!

Nagy megpróbáltatás volt a sors eme mos-
toha játéka nemzetünkre, s hogy még se csüg-
gedünk, egyedül az isteni gondviselésnek kö-
szönhetjük, hogy lelki erőnk minden vesze-
delemben megedzi . . . . .

Ne zúgolódjunk tehát, hanem üdvözljük
teljes reménnyel az új évet, mely meghoz-
hatja mind azt, mit elődei részint elraboltak ré-
szint megtagadtak tőlünk.

Éljünk egyetértésben, békekész-
ben, és szeretetben, mert csak így remél-
hetünk szebb jövőt!!!

Unghmegyei gazdasági egyesület.

A december 28-án tartott műkedvelői
színelőadás jövedelmének kimuta-
tása.

Bevétel:

Özvegyi czukrázatában

eladatott: . . . . . 88 zártsz. 2 ftal = 172 ft.
„ „ „ 19 földsz. 1 „ = 19 „
Este a pénztárnál „ 13 zártsz. 2 „ = 26 „
„ „ „ 81 földsz. 1 „ = 81 „
Halassy Szerencs ur vett 1 székét 5 „ = 5 „

A költségek fedezésére a jegyárakon felül ado-
mányoztak:

Csuhá Sándor 2 ft. Dráveczky Aurel 10 ft.
Fehérváry Ferenc 2 ft. Ibrányi Lajos 10 ft.
Kandó Kálmán 10 ft. Madarassy Mór 2 ft. Orosz
Márton 10 ft. Orosz Mihály 2 ft. Petrovay Ákos,
Leőkös s Bogdán 20 ft. Thuránszky Mihály 5 ft.
Thuránszky Tivadar 10 ft. Vezérle Gyula és
Zsigmond 10 ft. Waldstein János gróf 20 ft.

Kiadás: 499 416 frt.

1. Az unghvári műkedvelői társulatnak
a színpadi tartozás lerovására . . . 20 frt
2. „Egy kis szíveség“ meghozatala
Pestről . . . . . 5 „
3. A két szindarab kiszerepezése . . . 10 „
4. A színpad világítása, berendezése, s
készletek beszerzése fejében . . . 8 „
5. Színlapok nyomtatása . . . . . 12 „
6. Felügyelői, sугói s szolgazemélyzeti
napidíjak . . . . . 20 „
7. Terem világítása, tisztítása, többszö-
ri fűtése s használata után a korona
vendéglőésének . . . . . 41 „
8. A casinói bejárat világítása . . . . 1 „
9. Zenészek díja . . . . . 30 „

Összesen 147 ft.

Bevétel 416 frt.

Kiadás 147 „

Tiszta bevétel 269 frt.

Mi az alföldiek felségelésére az egyletnél
eddig begyűlt pénztári készlethez csatoltatott.

Unghvárt, decemb. 29-én 1863.

Vezérle Zsigmond, Csuhá Sándor,
egyl. jegyző, egyl. pénztárnok.

A zemplénmegyei gazd. egyesület
igazgató választmánya által 1863-ik
év december 1-jén Nagy-Mihály váro-
sában tartott ülés jegyzőkönyve.

Jelen voltak: gróf Andrassy Ma-
nó elnöklete alatt: Deresényi Kálmán ale-
nök, Cseley János, Füzesséry Antal, Füzessé-
ry Boldi, Füzesséry Gyula, Füzesséry Mik-
lós, Füzesséry György, Giczó József, br.
Fischer Lajos, Hrivnyák János, Kapossy Meny-
hért, Kazinczy István, Komáromy József, Ke-
lemen Ferencz, Matavovszky János, Molnár
József, Péchy Ádám, Péchy Gusztáv, Petro-
vics Elek, Stépán Gábor, Szirmay József, Szir-
may Géza, Szirmay Gyula, Szécsényi Károly,
Vladár Ervin, Vladár Kristóf, Vladár Tamás,
Viczmándy Mór, és alóírt jegyző.

1. Elnök ő méltósága előterjeszti, miként
egyesületi igaz. választmányunknak f. évi ju-
nius hó 1-jén tartott üléséből, a cs. hágó mén-
lovak parancsnokságához intézett folyamod-
ványára — melyben megyénk öt helyeire cs.
hágó ménlovakat kért elhelyeztetni, és pedig,
Szerencsre négy Ujhelybe négy Nagy-
Mihályba öt és Varannóra öt darabot,
az illető nagykőrösi cs. ménlovak parancs-
nokságától — a válasz megérkezett, mely a
kivánt ménlovak elhelyezését következő fel-
tételhez köti: a ménlovak tökéletesen fel-
szerelt istállóval látandók el. Ha sem élelme-
zési tár, sem albrőlő nem akadna: a közsé-
g köteles — megtérítés mellett — a mének tel-
jes ellátásáról gondoskodni. A helységek és
készletek, a kinevezésnek legalább három év-
re szerződésileg átengedendők. A hágatási díj
5 — 4 — 3 — és 2 ftban állapittatik meg. Tud-
ni óhajtja továbbá a méntelepparancsnokság:
a hágatás alá eső kanczák szimát, faját, álla-
gos nagyságát; a kivánt ménlovak fuját; vé-
gre hogy a ménlovak átvitele — czélszerű meg-
választások tekintetéből — nem volna-e köz-
ségi kiüldöttek által eszközölhető?

Egyesületi alelnök, e tárgyra vonatkozó-
lag jelenti, miszerint, a fentebbi feltételek ter-
mészetét, valamint a helyi környülményeket
tekintetbe véve, nem becsülhethe körén túl a
magán-tért azok teljesíthetése körül, de a me-
gyei hatóság közreműködését látta szükséges-
nek igénybe venni; mivégett nehogy ezen a
megyei lötenyészést és nemesítést olyannyira
érdeklő államgazdasági fontosságú ügy, az in-
tézkedések elhalasztása miatt csorbulást szen-
vedjen, elnökileg hívta fel főispáni helytartó
ő méltóságát a telepparancsnokság által kitű-
zött elhelyezési feltételeknek hatósági uton le-
endő teljesítésére.

Jelenti továbbá, hogy az eddig tapasztal-
tásokból azon meggyőződést szerezte, miként
Ujhely és Szerencs városokban a mén-
lovak elhelyezése nem lévén remélhető, ezen
állomások helyett a k. helmeozit és to-

kajit lehetne helyettesíteni; minán mindkét
község már a mult évben is folyamodott há-
gó ménlovakért, de folyamodványaitak későn
adván be, kérésük nem teljesített; remél-
hető: miként mindkét város az elhelyezési fel-
teteleket, ez évben is elfogadandja.

A fent érintett intézkedések folytán ale-
nök Deresényi Kálmán megbizatik az igaz.
választmány által, a kérdéses sürgős ügynek
belátása szerinti rendezésére; nehogy az em-
litett méntelepparancsnokság, a késedelem mi-
att, a rendelkezése alatt álló s már megyénk
részére határozott ménlovakat más állomások-
ra ossza el. Felkéretnek továbbá és pedig
Tokaj részére: Spillenbergy Gábor; K.
Helmeoz részére: Steinez Károly; Tere-
bes részére: gr. Andrassy Gyula; Nagymihály
részére: Hrivnyák János; és Varannó
részére: Vladár Tamás egyleti tagok, misze-
rint a méntelepparancsnokság által kivánt, az
illető községek kötelező szerződések haladék
nélküli kiállítását a szolgabírói hivatal közbe-
jöttével szorgalmazni, s azokat f. év decemb.
hó 15-ig alelnöknek haladék nélkül bekülden-
ni sziveskedjenek.

A ménlovaknak — a telepparancsnokság-
gal egyetértőleg — a helyi viszonyokhoz mért
czélszerű megválasztásával, saját ajánlatuk-
nál fogva, gr. Andrassy Gyula, Vladár
Tamás és Molnár István urak bizatnak
meg; a határidőről alelnök által a Nagykör-
rőről nyerendő válasz megérkezéssel fog-
nak értesittetni.

2. Előadatott br. Fischer Lajos egyleti tag
által Gálszécs város gazdaközönységének
azon óhajta, melyszerint Gálszécs is mén-
ló állomásul tüzetnek ki, kilátásba helyezven
a ménlovak elhelyezési feltételeinek a város
által leendő elfogadását; mely végből kéri az
illető feltételeknek a várossal leendő közlését.

Nem lévén remélhető, a jövő évi hága-
tási idényre több ménlovakat kieszközölhetni,
Gálszécs városa és vidéke ebbeli igényei-
nek érvényesítése a jövő évekre hagyatik fel;
mindazonáltal azon esetre, ha a ménállomá-
sokul kitűzött helyeken a mének elhelyezését
valamely előforduló eset akadályozná, egy-
leti alelnök oda utasittatik, miszerint Gál-
szécs városának ajánlatát igénybe véve, a
kérdéses méneket Gálszécs városának által ki-
tűzött feltételek Gálszécs városának megkü-
ldetni határozattak.

(Folyt. köv.)

Boronkay László
egyl. id. jegyző.

Néhány észrevétel az irodalom és művészet körében.

A tengerészek, ha tökéletes szélesend áll
be, s tétlenül kénytelenek egy helyen veszte-
gelni, arra használják fel ezen időt, hogy meg-
rongált vitorláikat, árboczaikat, köteleiket i-
gazgatják ki.

Erről eszembe jutott hogy oly valami-
ről irjak, mi jelen szélesendünk idején az ár-
bocok, kötelek s vitorlák kiigazításához ha-
sonlít.

Előfizetéseket még elfogadunk.

Ezelőtt egy két évtizeddel mintegy közmondássá vagy szólásmóddá vált azt mondani: mi nagyon hátra vagyunk más nemzetek megett a művelődésben. Alkalmas és hasznos volt ezen szólásmód arra, hogy minket az általános művelődésbeni előhaladásra, s e részbeni lehető igyekezetre s erőfeszítésre ösztönözzön.

Ha elemezni akarnók annak okait, miért voltunk s vagyunk hátra más európai nemzetek megett a művelődésben, messzire kellene visszamennünk. Kedves hazánkat ért számos csapás és azok következményeinek elősorolásán kellene kezdenünk. E helyett inkább azon kérdést állítom fel: vajon annyira vagyunk-e hátra az általános művelődésben, mint azt magunk hisszük?

Szeretnék ezen kérdésre felelni, még pedig úgy találni el a feleletet, hogy az, e kérdést több szempontból is tekintve helyesen oldandó meg, s minden szempontból mintegy megmérlegelendő. Érezve azonban erőm e részbeni gyengességét, csupán egy két megjegyzésre szorítkozom.

Mindenek előtt elismerem, miszerint nyugoti szomszédainkhoz mézve igen is jóformán hátravagyunk ugyan, mindazáltal geográfiai helyzetünkhöz, politikai állapotunkhoz, s főleg vagyonosságunkhoz s a föld és minden egyéb tárgy értékéhez mérve nem annyira vagyunk hátra, sőt merem mondani aránylag előbbre vagyunk sok más népek s nemzeteknél. Továbbá politikai érettség tekintetében sem állunk messze a világ egyik másik nemzete megett, valamint társadalmi (socialis) tekintetben sem. Nem ereszkedem tovább az utóbbi nézetem támogatásába, a kinek még netalán megvan az 1861-ki országgyűlési beszédek, elolvashatja Madách Imre képviselő genialis beszédét, a ki e részben sok figyelemre méltót említett fel nemzetünk s fajunk józan értelmességéről, vallási türelmességéről stb. Mind ez azonban ne tegyen minket elbizottakká, sőt inkább ösztönül szolgálhat arra, hogy azon isten és természet ajándokát, a művelődésről kétség nélkül használjuk fel és fejtsük ki azon mérvben, a melyben csak képesek vagyunk, s kiki közülünk tehetsége szerint működjük közre ezen szent cél előmozdításában.

Igen igen sokat lehetne mondani művelődésünkbeni hátramaradásunk okairól. E helyen azonban, mind azon okokat, melyek kívülünk fekszenek, nem említve, csak egy két oly okot említek fel, melyeken legalább némi részben segitenünk hatalmunkban áll.

A művelődésnek — ha nem is egyedüli — emeltyű az irodalom, s a művészet.

Mindkettő pedig nem fejtheti ki hazánkban azon határt az egész nemzetre, mint más nagyobb s miatt boldogabb nemzeteknél. Mert eltekintve attól, hogy Magyarországon nem vagyunk mindannyian magyarok, s feltéve azt is, hogy országunk ezen fő és nemzeti nyelve azon polcot foglalja s foglalandja el minden tekintetben, mely azt megilleti, a fő baj e részben ott rejlik, hogy miért nem jöttünk ki legalább két vagy háromszorannyian Ázsiából? s miért vagyunk oly kevesen miszerint az irodalmat csak úgy tarthatjuk fenn, hogy írónak lenni többnyire csak tisztelet és becsület, s nem haszon is egyszersmind. Nézzünk szét kissé e téren s találni fogjuk, hogy az ugynevezett első szükségű irodalmi cikkek a napi lapokon naptárakon, tanodai könyveken kívül, alig van az irodalom valamely ága, a mely az írókellően jutalmazná, ugyan kérdem, ki gazdagodott meg hazánkban az irodalmi toll után? — senki de senki sem. S ha ez így van, bizonyára el lehet mondani, miszerint egyes és kivált tudományos szakokban az irodalom terén működni alig érdemes, s nézetem szerint legalább tudósainktól kívánni alig lehet, hogy e részben az önfelelődozás erőnyét gyakorolják. Nem szándékom példákat hozni fel, s nem szándékom mind ezt bővebben fejtegetni, mert talán épen olyakat érne megjegyzésem, kik azt legkevésbé érdemlik. Nem akarom érinteni e részben a magyar Academia működését, mert ez is, és más egyesek is tesznek e részben annyit a mennyi tőlük telik, s ha nem, úgy éppen nem az én csekélységem az, kihez egy legkíméletesebb megjegyzés is illenék.

Ettől tehát magamat távol tartva, néhány megjegyzést kívánok tenni azon napszámokról a nemzeti irodalomnak, kiket megbírálnunk vagy legalább figyelmeztetnünk mindnyájunknak jogunk van, s ezek a hírlapírók.

Felesleges lenne azt fejtegetnem mennyire hat közre a nemzeti közművelődésre a hírlap-irodalom. De arra már bátorokod figyelmeztetni, mennyire kettős kötelessége a nemzeti közművelődésre hatni a hírlapirodalomnak hazánkban, a hol a fennebb kifejtett oknál fogva, a közműveltségi (belletristicus) irodalom még csak bölesőjében van, s a tudományos irodalom még meg sem született, mert néhány, ámbar kitiűnő könyv megjelenését még nem lehet irodalomnak nevezni.

S vajon megfelelnek-e hírlapírónk ezen feladatuknak, s hitem szerint kötelességüknek?

Nem akarok sem egyes részletességekbe menni át, sem egyes személyiségeket venni tollamra, s felvett tárgyamnak s eszmémnek eleget vélek tehetni azzal, ha a hírlapirodalom egyes szakait említem meg.

(folyt. köv.)

MATOLAY VICTOR.

Abaujából.

Kassa, december 26. 1863.

Kedves Barátom! Mióta a „Felvidék“ korszerű pályafutását vezényleted alatt megkezdé, többször készültem a vidéki levelezők sorába beállni, s becses lapod olvasóit az itteni társas-élet mozanatairól értesíteni, de a sors jóakaratomat mindannyiszor meghiusítá, — annál nagyobb örömmel ragadom tehát meg az alkalmat szándékom valóstására most, midőn az ünnepekben, néhány szabad órával rendelkezem.

Tudom, hogy e sorok csak jövő évben látnak napvilágot; azért megengedem, hogy új évi üdvözlétül legelőször is neked mondjam el szerencse kívánatomat. „Adjon Isten szerkesztői pályádon bő türelmet, erős kitartást, és mindenekelőtt sok előzettséget“ *) ha az új év o ritka tulajdonok, és türelmenyének szerencsés birtokában találand, akkor e szép — bár tovises pálya — számokra is megtermi édes gyümölcseit. — Ezek előre bocsájtása után megkísértem felvidéki fővárosunk társas-életének rövid vázlatát adni. Vizsgáljuk meg először is Thalia templomát.

Szabó és Philippovics egyesült igazgatók számos — talán igen is sok tagból álló dalmú és dráma-társulata octóber havában kezdé meg működését. A társulat általában sok kitiűnő és a közönség műigényeinek teljesen megfelelni képes tagokból áll, az igazgatóság az egyes darabok kiállítása körül semmi költséget, sőt áldozatot sem kímél, hogy a műértő közönség méltányos várakozását kielégítse, be kell tehát őszintén vallanunk, hogy három havi működésük óta számos élvezetdús estékben részesülünk, de másrészt be kell vallanunk azt is, hogy az igazgatóság áldozat-készsége és a közönség részvétle között semmi arány sincs. Kassa város értelmiségének egy igen nagy része nemzeti roelvünk nagy önmegtagadással küzd apostolainak igyekezetét nem méltányolja, s ez annál sajnosabb, mennél váratlanabban jött, s valóban kívánatos, hogy az eddigi részvétlenség helyét valahára az általános buzgóság váltsa fel, mert csak egyesült támogatásunknak sikerülend a nemzeti színészet ügyének érdemlett diadalt szerezni.

Tekintsük meg a helybeli társalgási-egyletet is. Ez egylet fennállása óta nagy részvétnek örvend, és méltán: mert szervezete a hasznosat a mulattatóval egybe foglalja, benne a művelt közönség minden osztálya képviselve van, s valóban a haladás vívmányaként tekintendő az, hogy annyi különböző érdek képviselői egymás mellett testvériesen megférnek. Legközelebb városunk köztisztvisletben álló polgármestere lön az egylet elnökévé megválasztva, s ezen szerencsés választás az egylet jövő felvirágzására biztos kezeséget nyujt. E helyen az egylet igazgatóságának tevékenységét is el kell ismernünk, mely a helyiségek izletes és czélszerű újabb berendezése által a társalgási kört élénkebbé s látogatottabbá tévé s gondoskodott arról, hogy

*) Köszönöm; a két első megvan, az utóbbi megjöhet. Szerk.

az olvasó közönség kívánalmait is lehetőleg teljesítse, van egyletünknek 16 különböző tartalmu magyar s mintegy ugyanannyi német lapja, e téren is tehát az olvasó közönség igényei kéllőleg méltányolva vannak.

Nem hiányzanak ezenkívül városunkban magány estélyek, jótékony műkedvelői előadások, és hangversenyek sem, sőt a küszöbön álló bár rövid farsang is néhány kellemes estét ígér, miből önként következnek, hogy felvidéki fővárosunk társas-élete eléggé élénk és változatos.

Most pedig midőn hozzád e téren intézett első levelemet bezárom, fogadd azon ígéretemet, hogy jövőre a vidéki levelezői tisztes kötelességemnek várakozásodon felül megfelelni fogok. *) A viszontlátásig tehát Isten veled.

hívd

A. P.

Mármarosból.

Szaploncza, december 24. 1863.

Édes Ferim! Midőn az év, melynek viruló tavaszán becses lapod napvilágot látott, immár haldokolva végperezéit éli, illő, mikép nehagyjuk azt elenyészni anélkül, hogy felvidékünk egyik legtekintélyesebb megyéje, habár avatatlan kezek által is, ne legyen képviselve nagyreményű lapodban; (Ideje is már Szerk.) s egész évi mulasztásunkat némileg kipótolandók legalább futólag el ne mondjuk megyei életünk, hazafias egyleteink, és gazdaságunkról annyit, e mennyi egy szűk levél határai közt megfér, s a mennyit szerkesztői nagyhatalmasságod megenged. Igaz ugyan, miszerint nem vagyunk azon szerencsés helyzetben, hogy oly buzgó tevékenységet és fényes sikert mutathassunk fel a hazai ipar és gazdaság terén, mint a minökről hazafiai örömmel értesültünk lapod által Ung- és Zemplén-megyék lelkes fiai és leányai részéről, kik az ez évi löversenyek és gazdasági kiállítások által oly hathatós lendületet adtak honi iparunk s gazdálkodásunk kifejlésének; de a mulasztásnak okai nem megyénk áldozni kész fiaiban, hanem a mostoha körülmények közt keresendők; ugyanis egyrésztől gazdasági egyletünk még a boldogult Bach kormány által betiltatván, azóta nem képes ujjalag lábra kapni; másrésztől nekünk *de haza saját közönségünk előtt sok csopornivalónk van, s azon nehéz sebeket kell gyógyíttatnunk melyeket a mult évekbeni gyakori tűzvészek megyénk fővárosán ejtettek, s ez utóbbit megvalom dús sikerrel teszszük, mert az 1859-ik év nyarán leégett reformált egyház lamvaiból phönixként emelkednek ki az új egyház nagyszerű falai, egy kevés áldozat meg, s reformált testvéreink egy új nevezetességet birandnak az elpusztult ódon helyett; városunk többi részein is lassankint tünedeznek a pusztulás nyomai, s a romokat jóízű laklázak, mondhatnám paloták váltják fel, ha jobb idők járnak, és több csapás nem ér, rövid időn behegednek a megye központján ejtett nehéz sebek, melyek fájdalomát mindnyájan éreztük. De mindezek dacára nem zártuk el kebleinket, midőn hozzánk is eljuta az inséggel küzdő testvérek segélykiáltása, s mindenki igyekezett tehetsége szerint áldozni a sújtottak megmentésére, — az intéző szerep e részben n ö e g y l e t ü n k n e k j u t o t t; nem is mulasztá az el semmit, mi csak hatáskörében állott megmenti hogy a könyör-adományok mentül nagyobb számmal s minél gyorsabban beszedessenek; a begyűlt érleli szereket vásárok alkalmával nyilvános árverés útján magok a nőegylet lelkes hölgyei tették pénzzé s így sikerült is szép összevet küldeni az országos segélyző egylet rendelkezése alá. Különösen kitiűntették magokat az adakozásban oláh és orosz ajku testvéreink, és e megjegyzést szándékosan teszem, mert nem hallgathatom el szó nélkül azon, egy bizonyos lapban legközelebb olvasott megrovást és helytelen észrevételt, miszerint nem szükség a nem magyar ajku testvérek áldozatkészségét különösen kiemelni, mivel ez, mint megrovó állítja, — nem érdem, hanem mindenkinek hazafiai kötelme! más időkben, és viszonyok közt ez állítás igaz volna, és a külön ajku testvérek ily módoni kitiűntése nem helyes; de jelenleg, a midőn mindenütt hamis próféták akadnak kik azt akarják elhitetni a világgal, miszerint a magyar a más ajku testvérei által gyűlöltetik; ily tények felemlítése csak fényes czáfolata a hamis próféták állításainak, és így igen üdvös.*

*) Igen szép lesz; de számolok is rá.

Szerk.

Jótevény egyletünk, mely már is szép tőképénzzel rendelkezik, ez évben számos színi előadást rendezett műkedvelők által, részint a legettek, részint pedig az alföldi szűkölködők javára, minden tekintetben fényes eredménnyel, mert az előadások elég érdekesek és mulattatók, a begyűlt pénzeszegek pedig tetemesek voltak.

Hajdan virágzó és a honi irodalmat buzgón pártoló casinó és olvasó-egyletünk részvéthiányában a szó teljes értelmében pang s alig képes életét tengődve fentartani. (Nálunk is úgy van az Szerk.)

Társadalmi életünk, mint e nehéz viszonyok közt, talán mindenütt, eléggé zilált, barát barátak, testvér testvérek nem hisz, mindenki családi szentélyében húzza meg magát, s nem is teszi a falusi élet esendjét zajossá, csak az időközönként megjelenő adóexequáló katonaság.

Gazdaságunk, mely kitűnően marha és juh tenyésztésből áll, jóllehet ez ideig termés ellen panaszunk nem lehet, a takarmányt kivéve, a mindennapi uralkodó pénzhány — és ennek következtében csekély árak miatt nem igen virágozhatik, aminek legfőbb oka az is, mert a hazánkat különböző irányokban átszövő vasutaktól igen távol vagyunk; ugyanezért is megyénk jelesbjei most leginkább ez irányban fejtik ki tevékenységüket, s mindent elkövetnek hogy a vasutak boldog országáig valahára hozzánk elérkezzenek, a mi e sok kincs-csel megáldott, mégis szegény megyére a legnagyobb áldást árasztaná. Mindezekről ha megengeded máskor bővebben szövegszólunk. (Majd meglátom Szerk.) Most pedig nekünk s a feledhetetlen kedves unghiaiaknak egy boldogabb jövőjü újvet kíván. (Isten áldjon. Szerk.)

Herchenröthern Imre.

Sárosból.

Eperjes, december végén 1863.

Tisztelt szerkesztő ur! Hideg idő, téli idő... ifjú tavasz a kedélyekben. Színház, zene-estély, bál — egymást váltogatják; mitsem zavarja az a jó eperjesieket, hogy künn zúg a vihar, s havat hoz a szél, — ők megegyezik a természetet... tavaszt teremtenek — a táncteremben; egyébiránt csak egy kis jó kedv kell és pénz, az pedig itt van s így nem esoda, ha „rózsas-erdő korszaka a telet.“ Volt itt a múlt őszen, a negyedik által — táncmulatsággal egybekötve rendezett műkedvelői előadás az alföldi szűkölködők részére, melyben a jogászok is közreműködtek; később a Szabó és Philippovics egyesült igazgatók által vezetett opera-társulat nyújtott sok élvezetet az eperjesieknek, hogy is ne! mikor még eddig soha opera-társulat Eperjesen nem volt. — Ezután következett a jogászok által rendezett színi előadás, melynek sikere valóban meglepte a nagyszámú közönséget; az ebből bejött tiszta jövedelem 117 frt. az alföldiek felségelésére adatott. — Legközelebb ismét volt egy műkedvelői előadás, ez evang. orgona javára, melyben a nehezebb szerepeket szinte jogászok játszották. Hogy oly röviden említsem az itt elősorolt kedvverítő mulatságokat, annak igen természetes oka az, mert nem akarok sokat időzni a múlt események leírásával, s inkább a jövőre tekintek.

Jelenleg a közelgő farsang foglalkodtatja a városiakat, nagyban készülnek a bálókra. Legtöbb reményt csatolnak a január 19. tartandó jogászbálhoz, melyre 2000-en lesznek meghíva; a dísz tésre is tétettek előkészületek, semmi költséget nem kímélnek, hogy fényesen legyen kiállítva, — a falak virágokkal lesznek körülveve, s egy szökő-kút fogja lövellni a szagos vizet (eau de cologne) miről annak idejében körülményesen irandok. (Elvárjuk Sz.)

De én itt csak vigaszt emlegetek, hej! pedig volna elég okunk a búslásra!...

A többi közt testvéreink, az alföldiek jöttak eszembe.

Nyomorú sors... látni gyakran az utcán végig menni magyar embereket, vagy pedig egyes szekereket, két belefogott nyomorú állattal, melyek alig lépnek az éh miatt, — a szekeren bánatos arccal ül a gazda, s ha kérdi tőle az ember: hova? szomorúan felel: biztosítani magamat az éhenhalástól.

De ne ítéljen meg minket senki, hogy ily, s még számtalan más szomorító viszonyok közt is mulatni tudunk; régi dolog hogy:

„Sírva vigad a magyar!“

s e gondolatnál ujjonan visszaszáll a régi jó kedv, mint a felhők közül előbukkanó napsugár.

Még egy érdekes esetet kell felhoznom.

Több évek óta tervben van már az eperjesi evang. collegium 2-dik emeletének felépítése, többen léptek már föl tervekkel, de minden szó elhangzott a pusztában. Most derék hazánkfia Rohlitz-Béla, ki a 48-iki zavarok miatt Ausztráliába menekült, erélyességével alkalmasint keresztül viszi e régi tervet. A lelkes férfi — nem kimélve a 2 havi út fáradsalmait s költségeit, — a napokban maga jött el az összegyűjtött tárgyakért, melyek Ausztráliába fognak szállíttatni — ott e célra értékesítendő.

Valóban szép hazafini cselekedet!

Bernáth Elemér.

TABUZA.

Uj év re.

1864. Január 1-én.

Lepergett a legutolsó percz is...
Nehéz volt az évek haldoklása, —
Szomorún zúg a zihar siratta,
Mefagyott köny — permeteg hullása...
Szálj békén a mult sötét sirjába
Szeszélyes halott, én nem siratlak,
Bánat, kemény sors, tündér remények,
Miket adál, ugy elhervasztottak...!

Sírod fölött egy új év viraszt már,
Vajon ennek minő lesz az arca?
Szánalom, vagy jég hideg mosolyok
Vonásai vetnek ranczot rajta?...
Gyermeteg még, megválnak a sorstól
Szeszélyével, hogy mire dajkálja, —
Lelkünk remél, s mit a multtal vesztett,
Azt a jövő nagy kegyétől várja.

Hittük erős, pedig hányszor rázták
Szent oszlopát a csalatkozások...?
A gyenge tört, de az erős lélek
Alapján meggyőződés virágozott;
E virágból egy két arany szálát
Homlokára tűzünk a mult képnek,
S elfeledjük... méltó temetéssel,
Köszöntjük meg a boldog új évet.

Először is legkedvesb reményim,
Nektak kívánok boldog új évet!
Jutalmatok legyen teljesüles
Annyi példás türelmetek végett. —
Lelkem mindig nyugodt legyen, s szívem
Forrásából zengő dal fakadjon,
Mely, mint a nap a mefagyott földre,
A vad sorsra enyhítőleg hasson.

Szívem dobog; hű szeretetének
Fényes lángja körülfényesíti;
Minden éven egy név van fölírva,
S mind jelen van... nem hiányzik senki.
E nevednél ne felejtis virágozik,
Szent nevével őrzi ez a képet...
Jó barátim! kik szívemben éltek,
Adjon az ég egy boldog új évet!

Szép leánykák, kik a remény-horgonyt
A jövő nagy titkába dobátok...
Deli ifjak, midőn ábrándoztok,
S szívetekben ily horgonyt találtok;
Örvények, kiknek ifjú arcára
Az irigy sors bú barázdát vésett,
A bánatot dobjátok a multba...
Adjon az ég boldogabb új évet!

Kiknek az idő nehéz járása,
Gyakran büként terül fejetekre,
S reménytek biztosnak hitt alapja
Váltó — kötvényekben van megvetve;
Hogy a pénznag jobban kamatozzék,
S ne vesszen el — ugy Isten nevében:
Hitelezőök, ti rettegett arczok...
Jobb szerencsét e boldog új évben!

Perlekedők, hogy patvarkodástok
Dobszó nélkül hamar érje végét...
Ügyvivők, hogy poros irománytok
Nem várt eredménnyel szelöltessék; —
Iró költő szerkesztő barátim,
Az előfizetők seregében —
Hogy kitartó legyen a nagy részvét,
Azt kívánom e boldog új évben...

Nehéz idő szilaj szeszélyének
Áldozatai, ember barátim!
Kiknek fájó könyei ragyognak
Szívünk csekély könyör- adományin...
Fáj a jelen, s a mult édes álma
Kétes jövőt jósol lelketekben...
Csalfa e kép, ki a porba sujtott,
Fel is emel e boldog új évben. —

Szavam remeg... szívemre a sejtés
Balzsamvirágát borulni érzem...

S újra föllángol szent imádságom,
Mint a csillag a felhőrepedéken: —
Imádozt hazám! ha dálnokod szől,
Ihlett hang fakad borús lelkéből...
Fölzeng a laut... csak egy órád üssön,
Is elég lesz e boldog új évből! —

Goles Lúzá.

Műkedvelői előadás.

Ungyhvár, december 28-án.

Végbe ment a miről már hetek óta beszéltek mindenfelé; miről mindenki tudott valami újat mondani; melyre mindenki készült, a mi nek a közkíváncsiság épen oly ágiot teremtett mint az ezüstnek, vagy most két éve az első operette előadásnak, — egy szóval végbe ment az unghmezei gazdasági egyesület által rendezett műkedvelői előadás az alföldi szűkölködők felségelésére.

Színi- előadásunk történetében, a mi az iránta tanusított érdeket illeti, ez a legkritkább estvék közé tartozott, miután megyénk legelőkelőbb hölgyei közül mutatták be magukat a színpadon. — Minden hosszas várakoztatás nélkül bevezetem szép olvasónómet „zártszékére“ hogy a „Felvidék“ szemüvegén az érdekes előadást végig nézhesse. A casinó bejárata — honnan az út vezetett a színterembe — már hat órákor blokkolva, a terem már fél órával az előadás előtt zsúfolásig telve volt; de nem esoda, városunk, s vidékének egész közönsége még minden alkalommal megmutatá hogy a szépet és jót mindig felkarolja. A színteremben a mennyre csak a szem láthatott, mindenütt a legkedvesebb női alakokon és magyaros öltözékeken akadt meg, — és ez helyén is volt, mert ha a franczia hölgy ruházatában az ő „grace“-át, az ő nemzetének jellegét el tudja a világgal fogadtatni, miért nem igyekszik a szép magyar nő, a ki már testi bájainál fogva uralkodni született, azt elérni, hogy nemzetének szép visletét, és anyáink büszkeségét egy mint az három év előtt szépen divatozott, virágzásra, hatalomra ismét visszasegitse... de a divat... Midőn ezeket csak ugy esendesen magamban elgondolnám, közelemben egy ah! lebbent el, mely egy ékes barna fiatalról, ki szomszédságomban a falhoz dülve állott — eredt; és ezen ah! két hölgyet illetett, kik velünk szemközt foglalának helyet — „ugyan kérem nem tesszik ismerni ezen sugár karcsu szép hölgyet, mily sylfid alak! — avval a veres fejjel? az — nem, nem, a ki mellette foglal helyet fején virágos koszorús pártával — nem szolgálhatok, idegen lesz — hanem nézze fiatal barátom a másinak szöke hajához mily jól áll az a veres — „uram én a másikat nézem“ és még ő a fekete szemek látásában — elmerült, a melyekből kilövellő szikra ugy látszik, az én ifjam szívét hatolt; — addig én a szöke arcz kellemeiben gyönyörködtem, és — Isten tudja ezen elmerülés meddig tartott volna, ha a zene meg nem szólal; — de a fül csak félig meddig hallgatá ezt, miután a szem már a függöny felhellenését leste. Ez is megtörtént. Az első előadott darab „Egy kis szívesség“ francziából magyarosított egy felvonásos vígjáték vala. A hölgyek közül működtek benne: Orosz-Nemes Amália és gróf Török Etelek, mindketten oly szabatosan, természetesen, s annyi eleganciával játsztak, hogy a zajos tapsvihart valóban megérdemelték. A férfiak: Vezerle Zsigmond Madarassy Mór és Vezerle Gyula szinte igen jelesen működtek. — Ezt követé „A fősvény, vagy nem mehet ki a szobából.“ Kisfaludy Károly 1 felvonásos vígjátéka: ebben gróf Török Hermina, gróf Fesztetics Luiza és Ujházy Ilma a szó szoros értelmében kitűnően játsztak. A férfiak: Csuhá Sándor, Petrovay Bogdán, — Thuránszky Tiv., Bánóczy Ferencz Torday Ede, Dobos Kálmán, Kende Pali mindnyájan szerepeik jó felfogása, s helyes előadása által kivitták a közmegelegedést. Röviden szólva: mindkét darab előadása ugy sikerült, hogy azt bármely színtársulat sem producálta volna; a főérdem azonban (és ezt nem udvariasságból mondjuk) mindenestre a hölgyeket illeti, kiknek ügyességök a közönséget bámulatra ragadta. — Azt mondanom sem kell hogy kihívás, taps, virág bokréta volt elég — és méltán.

Nem lehet elmellőznünk hogy halás elő-
merésünket ne nyilvánítsuk mindazok iránt kik
ezen előadásban bár mi részben fáradoztak,
leginkább kiemelendő azonban Kandó Kálmán
ur, ki valamint az eszme kezdeményezése, úgy
annak kivitele, főleg az előadás igazgatása kö-
rül annyi ügyességgel fáradozott. A közönség
hálás elismerése jelül kihívásokban s tapsokban
is részesíté.

A színi előadás után a kaszinó helyiségében
terített asztalok körül foglaltunk helyet, és csak
hamar az étkezés bevégezte után megszólalt a
zene a teremben és a fiatalságot nem lehetett
vissza tartóztatni hogy tánczra ne kerekedjenek
mely a legvidámabb kedvvel egész reggeli 5
óráig tartott. Gyönyörködünk a hölgyek szép
koszorújában, melynek a legelső virágát nehéz
lett volna megmondani, lehet-e a mezők liliom-
jai közt választani? — És még is a választás
könnyű lesz ha ifjaink ezen virág bokrából
egy szállít mányt ohajtanának maguknak, a
hymen oltárát feldíszíteni. — Ugy is közelg
a farsang, és ez uttal úgy hiszem hogy többek
kívánságát is nyilvánítom akkor midőn Vezér-
le Zsigmond és Petrovay Bogdán urakat — kik
mint mindenkor úgy most is bál rendezői te-
hetségüknek világos jeleit mutatták — felhi-
vom arra, miként a bekövetkező farsangra tánc-
mulatságokat rendezni sziveskedjenek, higgyék
el hogy fáradozásaik jutalmazva leend. *)

Köszönet tehát a szűkölködő alföldiek ne-
vében a gazdasági egyesületnek, mely felállá-
sának rövid ideje alatt ily szép eredményeket
mutathat fel.

Köszönet továbbá gróf Waldstein János
ő méltóságának ki jelen alkalommal a távol-
ból is megemlékezőn arról hogy a megyének
szülöttje — husz frral járulni kegyeskedett az
előadás jövedelméhez, míg mások közelről
sem emlékeztek meg. —

Köszönet végre a testvér Zemplémmegyéből
érkezett nagyszámú vendégeknek, — kik
szomszédságos barátságból a műked-
velői előadást becses jelenlétükkel megtisztel-
ték. Vilmai.

Ujdonságok.

— Adjon Isten mindnyájunknak
boldog új esztendőt!!!

† Az unghmegyei gazdasági egyesület ál-
tali mult hó 28 kán az alföldi szűkölködők felség-
lésére rendezett műkedvelői színi előadás 269 frt.
tisztá jövedelmet hozott; az előadáson Zemplé-
mmegye szépen volt képviselve. E mai szent napon
jól esik megemlékeznünk azon örvendetes jelenséget
is: hogy a két szomszéd megye között — régi idők-
től fennálló testvéri — s baráti szeretet mindegyre
bizalmasabb színben mutatkozik.

— S. a. Ujhelyből mult hó 29. írja egyik t.
levelezőnk: „Olvasó egyetünk jelenleg csak egy
van, az ugynevezett uri casino mivel a polgá-
ri casino néhány hó előtt feloszlott; az uri ca-
sionak — az értelmiség osztályához tartozók közül
kiki tagja lehet 10 oszt. ért. ft. évi díjért, a tagok
száma: 68 (biz a nem sok Szerk.) mely szám igen
kedvezőtlen arányt mutat az 1861. évben beirt
200 és néhány taghoz képest; a lapok száma: 15
és pedig 12 magyar, 3 német. — Időjárásunk száraz,
szélmentes, szőlőnk — a csekély hó miatt nincsen.
(Különös! nálunk 29. már elég nagy hó s pompás
szan-út volt; azóta pedig majd folytonosan havaz. Sz.)

* A kassai jogász-segélyező-egylet által folyó
hó 13. az ottani casino termeiben fényes bál fog
tartatni.

* Remellay Gusztáv — az általa alakított
gyermek-ezred nevében eddigelé 650 forintot
küldött szét a nyomorral küzdők felségelésére. Isten
éltesse e derék ezredet, s annak tevékeny, lelkes
főparancsnokát.

† Lipcsey József és neje Molnár Anna
mély fájdalommal tudatják 18 hónapos kis leányuk-
nak Mariskának karácsonyára 23. történt
gyászos kimúltát. — Nyugodjék esendesen! — Az
elkeseredett szülők fájdalmában sokan osztoznak.

Irodalom.

— Megjelent és szerkesztőségünkhez is bekü-
ldött: „Árpád Ilon és Vatta Etel“ történeti
korrajz, írta Remellay Gusztáv. A csinosan
kitalított két kötet belti ára: 1 fr. 80 kr. — Remél-
jük, hogy a gyermek-ezred főparancsnokának
ezen jeles műve is oly pártolásnak fog örvendeni,
mint az eddigiek; szerkesztőségünk utján egy pár
példány az előzetési áron (1 fr. 50 kr.) azonnal
kapható.

Szerkesztői posta.

Lapunk 1-ső számát volt előfize-
tőinknek is megküldtük, a további

*) Mint halljuk, a közkívánatnak csakugyan
engedtek, s a farsang folytán, egypár pique-nique
rendezését határozzák el. Szerk.

küldéssel azonban a megrendelési g
felhagyunk.

A hegyaljai s harangodi leveleket és a máramarosi
egylet működéséről beküldött tudósítást jövő
számunk hozandja, valamint K.—J. újévi költemé-
nyét is.

Vásári tudósítások.

Unghvár, dec. 31. A mai piacon következő árak
voltak: Búza köblönkint: 6 ft. 60—7 ft. 20 kr. Gabo-
na 4 frt. 60 kr. 5 frt. Tengeri 5 frt. — 5 frt. 20 kr.
Árpa 4 ft. Zab 3.

Hirdetmények.

21971 SZ.
2596 A magas es. kir. pénzügyi hatóság és a
szabadalmazott osztrák nemzeti Bank között
1855-ik év október 18-án és 1863-ik január
3-án létre jött egyezkedés következtében. Zem-
plémmegye Maád kerületében fekvő „Makovicza“
és a tokaji kerületben fekvő „Keskenyág“ ne-
vezetű álladalmi szőlők, az elsőhöz tartozó saj-
tóló házzal együtt a nemzeti bank által nyilván-
os árverés mellett örök áron fognak elárve-
reztetni.

1. A Makovicza nevű 14 1/2 hold nagyságú
szőlő — Magyarhon Zemplémmegye Maád kerü-
letében, — a Keskenyág nevezetű 3 hold 344□
öl terjedelmű szőlő pedig a tokaji kerületben
fekszik.

2. A Makovicza nevű szőlő egészben
6039 frt becsáron vagy pedig részletekben hold-
donkint 416 ft 50 kr-ért, a hozzá tartozó sajtóló
ház pedig 946 ft-ért, ellenben a Keskenyág nevű
szőlő 300 ft o. é. becsáron fog eladatni.

3. Az árverés a jövő 1864 év január 26-án
déllelőtti 10 órakor Tokajban az ottani uradalmi
tisztartói irodában fog megtartatni.

4. A kikiáltási ár a Makovicza nevű szőlőt
illetőleg a térképben foglalt részletek szerint
holdonkint 416 ft 50 kr-ra, a sajtóló házat ille-
tőleg 946 ft. s a Keskenyág nevű szőlőre nézve
300 ftra van határozva.

5. Az árveréshez mindenki bocsájtatik, a
ki magát erre törvényesen kötelezheti.

Külföldiek kötelesek egyéni képességeket
a birtok szerzésre nézve kimutatni.

Ki egy harmadikért ajánlatokat tesz köte-
les erre nézve felhatalmazással ellátva lenni.

6. Az ezen szóbeli elárvereztetésbe részt-
venni kívánók tartoznak a kikiáltási ár tizedrész-
szét készpénzbe vagy osztrák zálog-levélekbe
a bécsi börze járása szerint vadiunként az ár-
verési bizottmány kezükbeadni, s a hirdetményt
úgy, valamint az eladási feltételeket is annak
bizonyosságul, hogy magukat azok alá vetik, al-
kírni.

7. A szőlő részletekre és a sajtólóházra
írásbeli ajánlatok is elfogadtatnak, és pedig a
bécsi nemzeti Banknál egész 1864-ik év január
18-ki déli 12 óráig az unghvári es. kir. kerületi
pénzügyigazgatóságnál pedig egész 1864-ik év
január 22-ki délutáni 5 óráig, azontúl csak az
árverési bizottmány által az árverés napján az
árverés kezdeteig. Az ily írásbeli ajánlatoknak
bepecsételve kell lenni és a következőket tartal-
mazni:

a—) Megnevezését azon szőlő és sajtóló-
háznak melyre az ajánlat tétetik, azon megne-
vezés az ajánlat boritékára is irandó, e szerint:
ajánlat...szőlőre... sajtólóházra.

b—) Vezeték és keresztnévét, továbbá min-
őségét és lakását az ajánlónak azon hozzáadás-
sal, hogy teljes koru...állását

c—) Az ajánlott összeget számmal és betű-
vel osztrák értékbe, mert csak kamatokról vagy
pedig egy — a szóbeli árverésnél tett legtöbb
ajánlatot meghaladó bizonyos összegről szóló
ajánlatok visszautasítottatnak.

d—) Azon nyilatkozatot, miszerint az aján-
lónak az árverési és eladási feltételekről töké-
letes tudomása van és azoknak magát alája is
veti.

e—) Azonfelül az ajánlatnak az ajánló
összeg 10%-ét mint bánatpénzt (§. 6.) avagy
egy nyugtát kell magába foglalnia, hogy a bánat
pénz (Vadium) egy a nemzeti Bankra nézve biz-
tos pénztárnál lefizettetett.

8. Az írásbeli ajánlatok a szóbeli árverés
bevégeztével azonnal felbontatnak.

Azon esete ha a számmal és betűvel ki-
tett összeg között különbség lenne, mindig a
nagyobb és előnyösebb ajánlat vétetik tekin-
tetbe. A szőlő részleteket és a sajtólóházat ille-
leg fentartja különben a nemzeti Bank egyet-

értve a magas es. kir. pénzügyi miniszteriummal,
azokra nézve azon jogát, hogy az ajánlatok
közül szabadon választhasson, azokat tetszése
szerint elfogadhassa vagy visszautasíthassa a
nélkül hogy az ajánlónak az ajánlat visszauta-
sítása esetében legkisebb beleszólása vagy ki-
fogása lenne.

9. A legtöbbet ígérők től eredő bánat pénzek
biztosíték gyanánt visszatartatnak, a többi bán-
atpénzek pedig az árverés bezártával az ille-
tőknek vissza fognak adatni.

Az ajánlat elfogadása vagy visszautasítása
egyétérte a magas es. kir. pénzügyi miniszteri-
ummal a szóbeli árveréstől számítandó 60 nap
alatt minél előbb fog az illetőknek tudomásul
adatni.

Az ajánlat által kötelezi magát az ajánló
az eladási szerződés aláírására és az abba fog-
lalt pontok teljesítésére, és a helybenhagyás ide-
je eltelte előtt ajánlatától vissza nem léphet.

Azon eseteben, ha az ajánlat elfogadása vagy
visszautasítása bár mi oknál fogva az illető
ajánlóval nem közölthetné, a felsőbb határozat
a legtöbbet ígérőnek, — címe alatt — és ha
annak lakása tudva nem lenne poste restante
fog a bécsi es. kir. postára adatni, mely esethe
a térítvény (Recepisse) alapján a levél feladás
napja fog mint kézbesítési nap tekintődni s az
ily értesítés oly jog erővel bírand, mintha az,
az illető ajánlónak kézbesítettett volna.

10. A vevő, kinek ajánlata elfogadtatott,
köteles a vételárnak harmadrészét az értesítés-
től számítandó 30 nap alatt — még pedig a jó-
szág átadása előtt lefizetni, mely fizetésbe azon-
ban a bánatpénz befoglalható.

Ezen határidő leteltével t. i. az értesítéstől
számítandó 3-ik napon az eladott szőlő, feltéve
hogy a vétel ár harmada a vevő által lefizette-
tt, a vevő birtokába fog adatni.

A vétel ár hátraléka az átadásra kitűzött
napnál fogva száztól hatjával félévénkint eléle-
gesen fog kamatozni és legtovább négy ugyan-
azon napon eső évi részletekben lesz fizetendő.

Ugyan azon naptól fogva élvezend a vevő
a birtok hasznát s jogát, tartozik ellenben an-
nak terheit is viselni.

11. Az eladási feltételek láthatók Bécsben
a nemzeti banknál, Tokajban az uradalmi tiszt-
tartóságnál, Unghvárt a es. kir. kerületi pénzü-
gy igazgatóságnál, s a távolban lakó venni ki-
vánókkal megkeresésekre közvetlen is közöl-
tetnek. Az unghvári es. kir. kerületi pénzügyigaz-
gatóságtól. Unghvárt 1863 ik év decemb. 24.

Benczur Emil mérnök

bevégezvén politechnikai tanfolyamát, azontúl
pedig mechanikával s gyakorlati mérnöki mun-
kakkal foglalkozván: — ajánlkozik érintett
szakmák bármely ágaiban, mint: felmérési,
összesítési, vízszabályozási, erőművészeti sat
munkák elvállalására, méltányos árak mellett
pontos végrehajtásért kezeskedvén.

Azon tisztelt urak, kik bizodalommal
megtisztelni hajlandók, méltóztassanak becses
leveleiket Magyarorszára (Hanusfalvi posta)
intézni.

Vásári jelentés.

Hirsch L. és Blau L. ékszerárosok Pest-
ről, ajánlják jól rendezett raktárukat a legújabb
ízlés után készített arany-, ezüst- és ék-
szerárúk, gyöngyök-és órákkal. — Régi
arany, ezüst, ékszer és gyöngy a legmagasbáron
vétetik meg és eszerleltük meg Főraktár Pesten,
Nagyhid utcában 15. sz. és Bécsi-utca sarkán.
Vásári áruhelye Unghvárt, a nagyhidnál, Wein-
berger-féle házban.

Alólt főigazgatóság részéről ezennel köztudo-
másul tétetik, hogy alant megjegyzett ingatlan javak
következőleg adandók haszonbérbe.

1. T. Remete egy malom s egy mészárszek
1864. évi február 1. 3 vagy 6 évre. 2. Dubrinicsou
egy malom 1864. évi február 1. 3. Rahoncsán mintegy
20 hold szántó föld s kaszáló. 4. A Lugosba 1 1/2 hold
tengeri föld 5. Vulsinkán 1/4 rész telek 7. Runa he-
gyeni legelő (Polonina) 1864. évi April 1-től.

Unghvárt december 16. 1863.

az unghvári uradalmat bérlő főigazgatóság.

Egy erdészi állomásra szakavatott és
az erdészettől oklevéllel ellátott e-
gyén kerestetik. — Ki ezen állomást elnyerni
szándékozik, jelentse magát Bösörményi József
unghvári lakos ügyvédnél, hol bővebb felvilá-
gosítást nyerhetni.

Nyom. Unghvárt.